

KONFIRMATIONSTALE 2020

TEKST: Lukas

SALMER

Coronaen kom i vejen for jeres konfirmation i maj. Det var ikke lige det, I havde håbet på. Det har været nederen for at bruge et moderne udtryk. I har skullet vente længe på jeres konfirmationsdag, men måske har I lært af det. Måske har I lært, at der godt kan være noget godt ved ventetiden. Den tid, hvor man går og venter på noget, man glæder sig til, er nemlig præget af dét, man venter på, og glæder sig til: Forventningens glæde. Jeg er sikker på, at jeres sommer har været præget af, at I har glædet jer til i dag, jeres konfirmationsdag.

Konfirmation er fest, hvor I bliver fejret. I gamle dage sagde man, at når man var blevet konfirmeret, så gik man ind i de voksnes rækker. Ja man blev hurtigere voksen for 100 år siden og før da. Man flyttede hjemmefra, når man var blevet konfirmeret, man skulle ud at arbejde.

Var man dreng, blev man karl på en gård, hvor der skulle læres at arbejde i stalden og på marken. Var man pige blev man tjenestepige og skulle hjælpe til med alt det huslige. Ja samfundet har ændret sig radikalt siden da. I flytter ikke hjemmefra i morgen for at passe et arbejde.

Men alligevel: Stadigvæk er konfirmationsalderen alderen, jeres alder, præget af, at I er på vej ud i livet.

Man kunne sige, at konfirmationen ikke længere er en farvelfest til barndommen. Man kunne sige, at konfirmationen i dag er en

højtidelig og dejlig fest i starten af ungdommen, hvor I er på vej ud i livet.

Dog først og fremmest, har konfirmation med kristendom at gøre. Inden festen begynder med det flot pyntede bord, den gode mad og gaverne, har I været heroppe i kirken og bekræftet, at kristendommen er den religion, I hører til. Konfirmation betyder bekræftelse- bekræftelse af den kristne tro.

Måden hvorpå et menneske tænker om det, der har med Gud at gøre, udvikler sig livet igennem- og somme tiden kan troen gå i stå- som det at tegne kan gøre det.

Da jeg var barn tegnede jeg rigtig meget, men så på et tidspunkt, da jeg var 11-12 år, holdt jeg op, fordi jeg ikke mine tegninger ikke udviklede sig. De blev ved med at være barnlige. Og siden har jeg ikke udført en eneste tegning lige bortset fra madalaer.

Jeg ville gerne, men lige meget hvor meget jeg øver mig, vil evnerne ikke følge med.

Jeg tror en del mennesker kan have det på samme måde med kristendom og tro. Tankerne gik i stå på et eller andet tidspunkt. Det kunne være, hvis man har fået galt i halsen, at Gud er en gammel mand, der som en hyggelig bedstefar, sidder på en sky deroppe.

Nogle kan komme og sige til mig, at det tror jeg altså ikke på. Så svarer jeg, at det gør jeg heller ikke og præciserer, at Gud som en far er et billede. Billedet af Gud, som en gammel far og ældre mand udtrykker, at det vi kalder Gud har været der længe før enhver af os, og besidder en visdom og dybde, vi ikke kan måle os med.

At Gud er noget svimlende uendeligt, større end os, som vi ikke

kan finde til bunds i og helt forstå udtrykker billedet af Gud som en ældre mand.

I den undervisning, I har fået nede hos mig, har vi arbejdet med Jesu lignelsesfortællinger, som er fulde af billedsprog.

Jesus var jo af den opfattelse, at når han viderebragte sit budskab igennem en fortælling, så blev budskabet mere levende, end hvis han talte i resultatorienterede sætninger.

I har spillet 2 af Jesu lignelser som skuespil- nede i Allerup konfirmandstue: Lignelsen om "Den fortabte Søn" spillede I for et år siden, da I lige var begyndt at gå til præst.

Det er den fortælling, jeg lige har læst fra alteret, der handler om en ung mand, der handler om en ung mand som fór vild i sit liv ved at misbruge sin fars tillid. Han misbrugte farens tillid ved at bruge alle hans penge. Men den unge mand kom på rette spor, da hans far tilgav ham for det, han havde gjort imod ham- At faren tilgav han reddede hans liv. Det gav ham mod til at komme videre.

Den unge mand for vild i sit liv. Jeg kan fare vild i mit liv på mange måder, og det kan I også. En måde, hvorpå man i jeres alder kan fare vild er, hvis man altid vil være sej og virke som om, man har styr på det hele, for det er der i virkeligheden ingen, der har. Vi har alle sammen brug for at tale de svære ting igennem med familie og venner. Vi kan ikke klare livet selv. Og vi har brug for at indrømme, at det ikke er alt, der er nemt. Livet er skønt, og rig på dejlige oplevelser, men det er også svært.

– Man kan også fare vild ved at være alt for optaget af sig selv. Der er mange, der tænker, at når man er ung, skal man helst se godt ud

hver eneste dag, klare sig godt i skolen, have mange venner, og i hvert fald ikke falde gennem. Det er også rigtigt til en vis grad, en det er en overbelastning at prøve at være perfekt hele tiden, for det er der ingen mennesker, der er i virkeligheden. Det kan ikke lade sig gøre uden at blive overfladisk. Og for andre mennesker er det anstrengende at være sammen med mennesker, der altid vil være perfekte, og ikke optaget af sig selv. At være ung på den gode måde er at turde vise sin usikkerhed, sin sårbarhed og bekymring. Det er at turde være sig selv.

Oppe ved alteret får I om lidt at vide, at I ikke skal gå alene ud i livet. Der er noget, der er større end os, som vi kalder Gud, der følger med. Og når vi til sidst ikke er mere, vil vi blive favnet og taget imod af ham og ført til liv og lys.

Selvom I ikke med ét bliver voksne af at blive konfirmeret, som man sagde i gamle dage, så er I på vej- på vej ind i ungdoms- og voksenlivet.

Træd nu ind i det liv, der ligger foran jer på den gode måde: Vær modige, men også sårbare, tænkfulde og forventningsfulde: Vær jer selv frem for alt, og giv plads til glæden, fantasien og forundringen.

Og som Guds børn, for Guds barn er man, når man er døbt, sættes I til det allerstørste: At være der for hinanden:

Tag vare på hinanden og jer selv.

AMEN